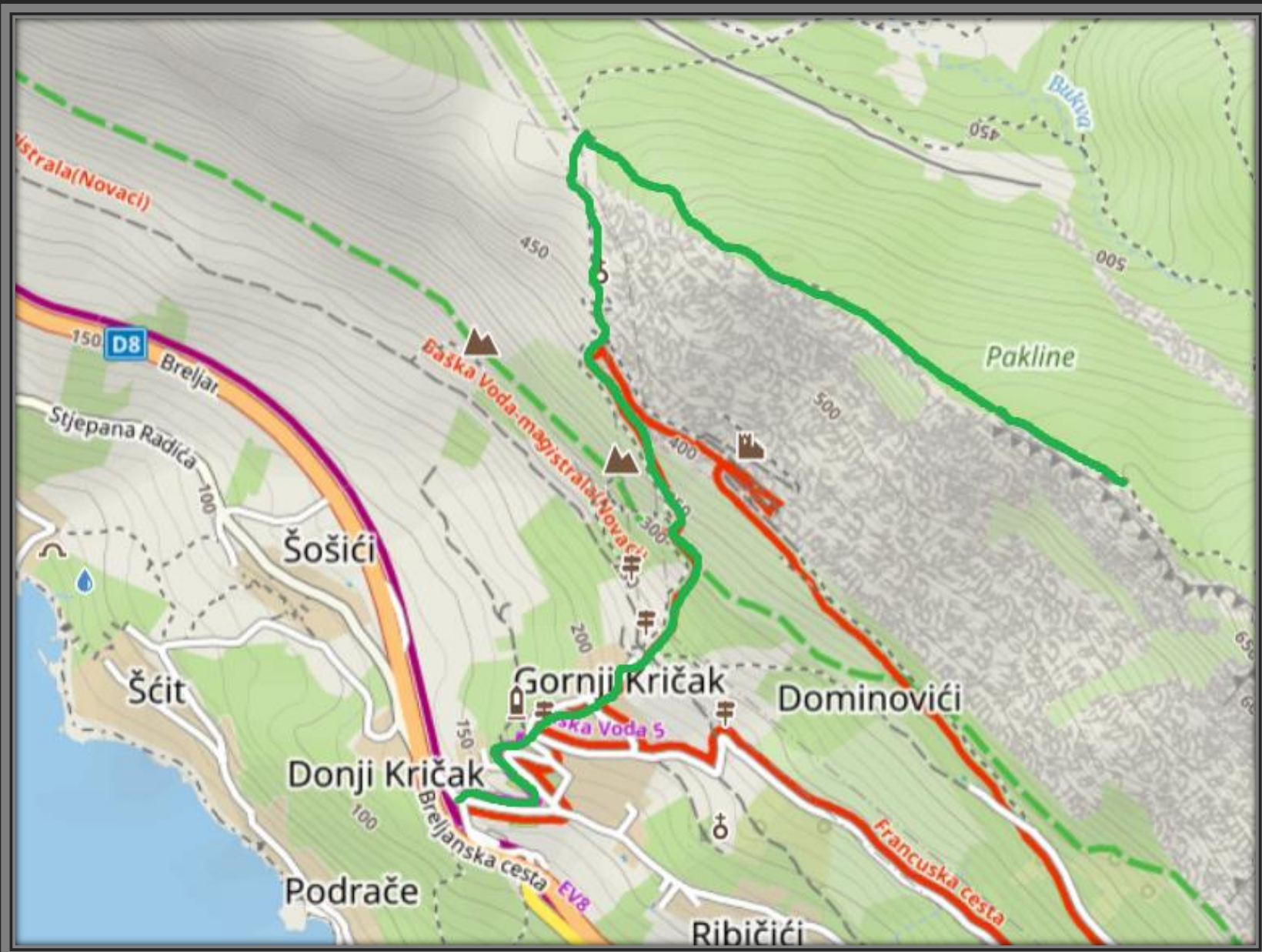

Biokovo

Ogledna tura Biokovo oko, april 2026

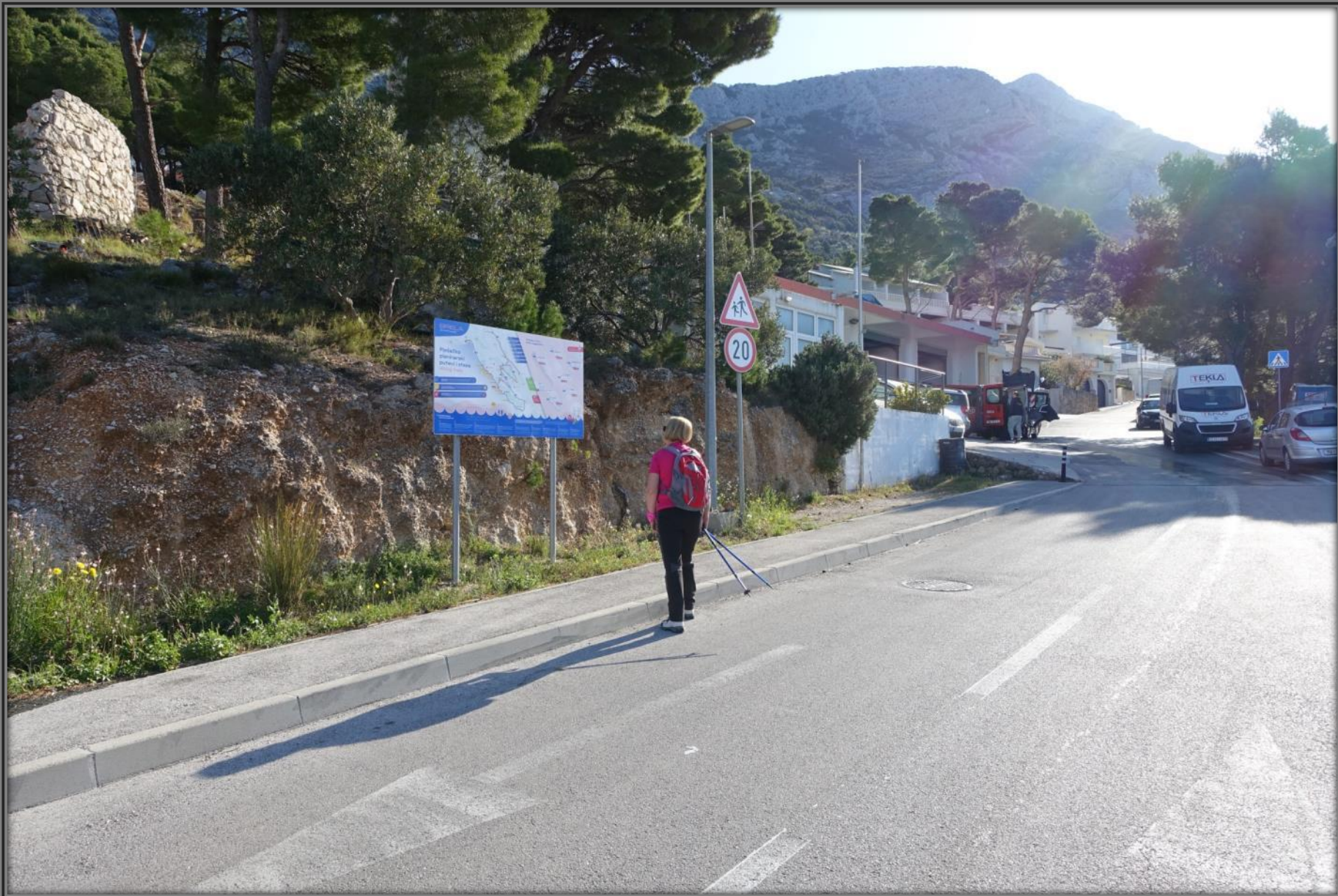
Začetni del Biokova (Biokovo oko)

Pot na Biokovo oko (650 m) iz vasice Donji Kričak

Vasica Donji Kričak

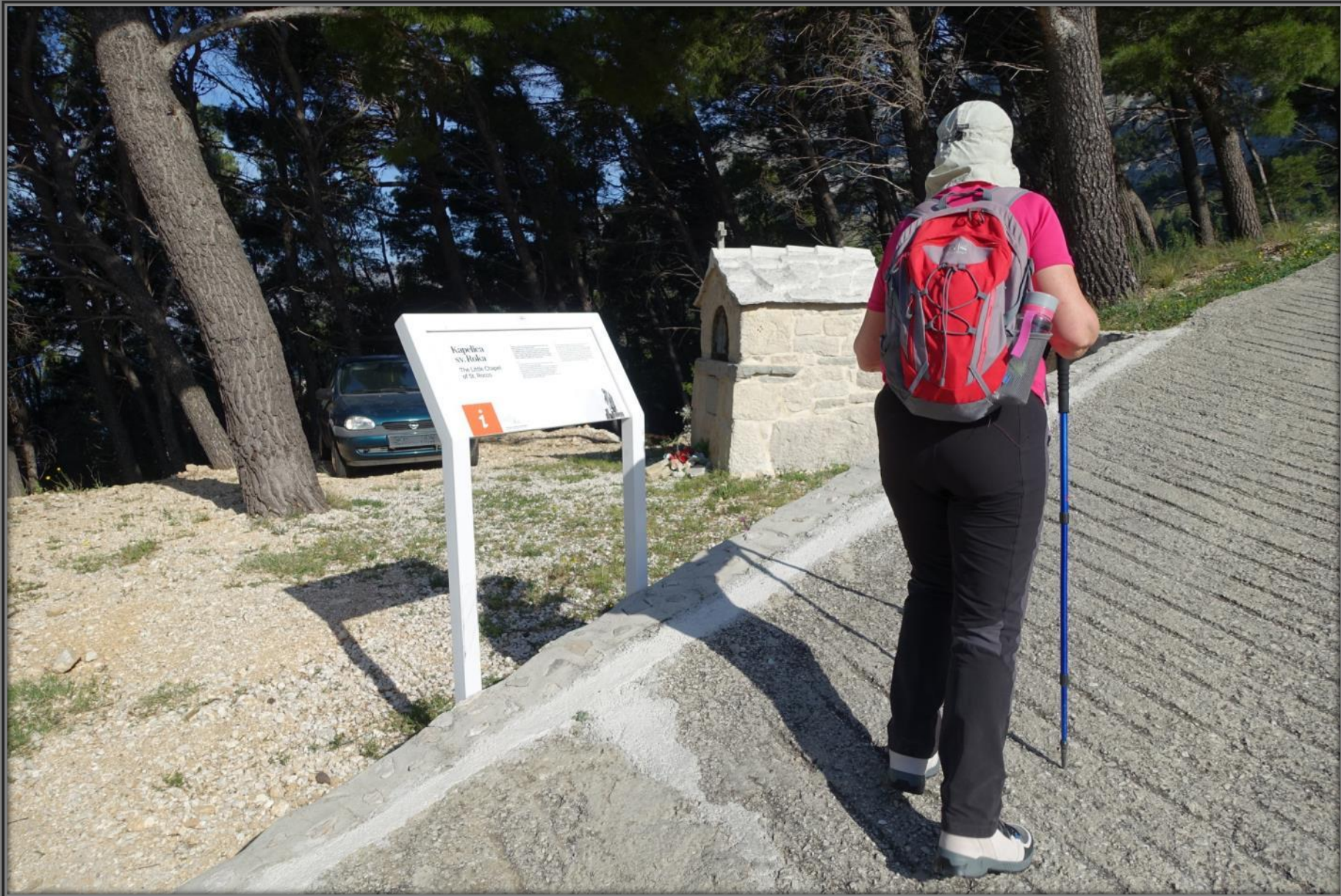
Začetek je najtežji

Vsi domačini omenjajo Francosko cesto

Preden sva zares začela, sva se kar matrala

Kapelica sv. Roka v vasici Donji Kričak je pomembna točka na poti

Ta del Biokovega zgleda kar grozljiv

V vasici Donji Kričak sva začela, sedaj sva že v Gornjem

Levo gledava Brač, desno Omiško Dinaro

Knjažak - Nevištino stono
Sokolovo stono - Sv. Nikola
Pravila ponašanja
Code of conduct

- BRELA ŠOLINE 0.30h
- NOVACI 0.30h
- BRELA D. SELO 1h
- Sv. NIKOLA 2h
- G. BRELA 2.30h
- MEDIĆI 0.30h
- BAŠKA VODA 1.30h

Tabel je veliko, a Biokovo oko ni na njih

FRANCUSKA CESTA

Osim urbanističkih zahvata po dalmatinskim gradovima i podizanja brojnih tvrđava i utvrda diljem Dalmacije, u vrijeme francuske uprave (1806. - 1813.) izgrađen je i cijeli niz kolnih cesta od Knina do Dubrovnika. Do dolaska Francuza u Dalmaciji gotovo i nije bilo cesta. Novija istraživanja, na temelju memoara i službene korespondencije toga vremena, ukazuju na to da je general (poslije maršal) Auguste Marmont kao vrhovni vojni zapovjednik francuske vojske u Dalmaciji prionuo izgradnji cesta čim se za to pružila prilika. Valjalo je trasirati dobre kolne putove koji će omogućiti brzo kretanje postrojba, osobito topništva i komore. Na projektiranju i nadzoru radova osim francuskih inženjerijskih stručnjaka radili su i domaći ljudi. Među teškim dionicama spominjale su se i one u Zabiokovlju, gdje cesta prolazi kroz bok brda, te su se morali graditi i visoki potporni zidovi. Neke dionice (kao onu od Cetine do Aržana) izgradili su isključivo seljaci.

Marmont napominje da se nije mogla provesti cesta duž obale na pravcu Split - Omiš - Makarska jer je bila na dometu topova s neprijateljskih brodova. Zato se odlučio za pravac kroz unutrašnjost, od mosta kod Trilja, preko Zabiokovlja i prijevoja Turije do Vrgorca te dalje na Neretvu. Cestovni pravac koji su Francuzi u vrlo kratkom roku sagradili dužinom cijele Dalmacije - od Obrovca do Boke kotorske - poznata je pod nazivom Napoleonova cesta ili Francuska cesta. Dio te

Auguste Frédéric Louis Viesse de Marmont

Pogled od spodaj je obetal neugodno in nevarno planinsko pot

Pot pa je bila lepa in zanimiva

Uživala sva na njej

Pa razgledi, da bi kar obstal

Po takem ne hodimo vsak dan

Pot vodi v okljukih

Pot je povsod dovolj široka, da ni nevarno

Zanimivi poti ni videti konca

To pot je treba doživeti, ne le pregledati slik

Nisem pričakoval takšnega gozdička skoraj na vrhu

Tudi vreme nama je šlo na roko

Saj ne moreš verjeti, kak kamniti čudež

Dosegla sva sedlo

Prva prava markacija za Biokovo oko ali Šuplja stina

Teren se nekoliko prevesi na severni del Biokovega

Od tod je pot nekoliko navzgor, a vodi skozi borovce

Sva na poraščenem grebenu

Ta del je manj poraščen

Malo sva že neučakana, kdaj bova zagledala Biokovo oko

V tem delu so markacije slabo vidne

Obnovljene so bile pred več desetletji

Markacija mora biti vidna v mraku, v megli...

Garmin mi je kazal, da sva že zelo blizu

Razgledi pa znova prekrasni

Skale so skoraj take, kot v naših Alpah

No, pa sva le prišla do Biokovega oka

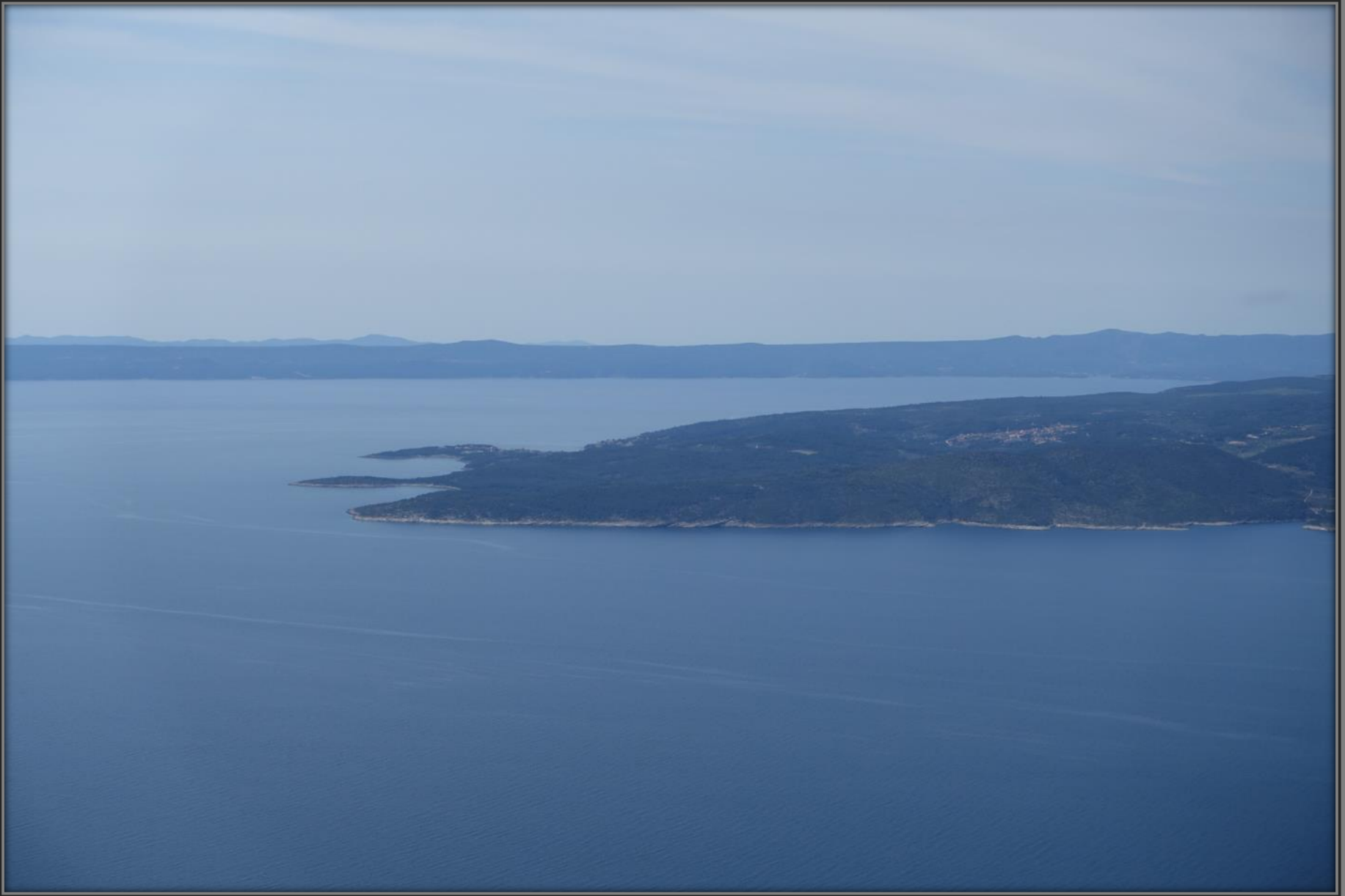
Prekrasno je to oko

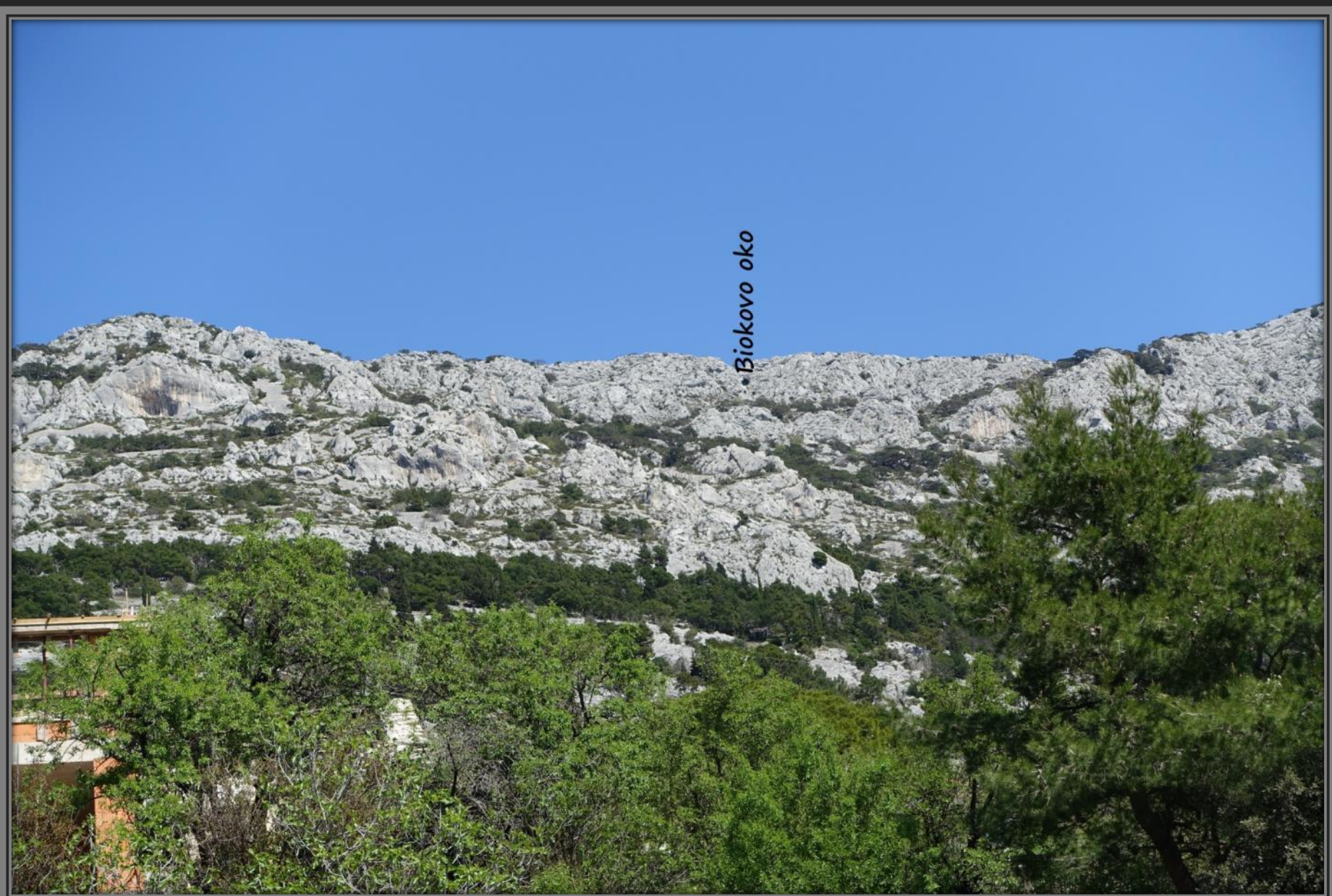
To oko se vidi iz doline. Spominja me na Otliško okno.

Šuplja stina ali Biokovo oko

Konec Brača. Za njim je Hvar.

Domačini Donjega Krička ne znajo pokazati Biokovega oka. Že dolgo ga niso obiskali.